

23. juni 2011

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

Svar på Det Politisk-Økonomiske Udvalgs spørgsmål nr. 98 af 9. juni 2011 (Alm. del – spm. 98) stillet efter ønske fra Frank Aen.

Spørgsmål

Hvor mange milliarder kr. mister lønmodtagerne, som følge af det fald i lønkvoten fra 2010 til 2020, der er forudsat i Reformpakken 2020 – kontant sikring af Danmarks velfærd (figur 1A.11, side 60)

Svar

I Reformpakken 2020 forudsættes, at konjunktoren normaliseres frem mod 2015, og at lønkvoten i de private byerhverv vender tilbage til et langsigtet historisk gennemsnit. Det indebærer, at lønkvoten i byerhvervene reduceres fra et i historisk lys højt niveau på 67,7 pct. af BVT i 2010 til 63,7 pct. i perioden efter 2015.

Timelønnen vokser i Reformpakken 2020 med i gennemsnit ca. 2,7 pct. årligt i perioden 2010 til 2015. Reallønnen stiger i samme periode med ca. 0,7 pct. om året. Forudsætningerne om pris- og produktivitsudvikling medfører, at enhedsløn-omkostningerne vokser moderat, hvilket understøtter konkurrenceevnen, beskæftigelsen og normaliseringen af lønkvoten. Dermed genoprettes virksomhedernes indtjeningsevne gradvist, hvilket er en del af baggrunden for, at investeringerne og beskæftigelsen vokser, mens ledigheden reduceres frem mod 2015.

Efter 2015 følger lønningerne pris- og produktivitsudviklingen og reallønnen vokser 1,5 pct. årligt.

Hvis indtjeningen i virksomhederne ikke genoprettes i det forudsatte omfang, må det ventes, at investeringer, beskæftigelse, produktivitet og realløn stiger langsommere end i Reformpakken 2020.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen